TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. sausio 14 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Bendroji elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistema — Direktyva 2002/21/EB — 7 straipsnio 3 dalis — Elektroninių ryšių vidaus rinkos stiprinimo procedūra — Direktyva 2002/19/EB — 8 ir 13 straipsniai — Operatorius, pripažintas turinčiu didelę įtaką rinkoje — Nacionalinių reguliavimo institucijų nustatomi įpareigojimai — Kainų kontrolė ir sąnaudų apskaitos įpareigojimai — Skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose tarifų tvirtinimas“

Byloje C-395/14

dėl *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis vyriausiasis administracinis teismas, Vokietija) 2014 m. birželio 25 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2014 m. rugpjūčio 19 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Vodafone GmbH

prieš

Bundesrepublik Deutschland

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro trečiosios kolegijos pirmininko pareigas einantis antrosios kolegijos pirmininkas M. Ilešič, teisėjai C. Toader, E. Levits, E. Jarašiūnas (pranešėjas) ir C. G. Fernlund,

generalinis advokatas N. Wahl,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Vodafone GmbH*, atstovaujamos advokatų T. Tschentscher ir D. Herrmann,

— Europos Komisijos, atstovaujamos G. Braun ir L. Nicolae,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) (OL L 108, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 349, toliau – Pagrindų direktyva) 7 straipsnio 3 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas sprendžiant *Vodafone GmbH* (toliau – *Vodafone*) ir *Bundesrepublik Deutschland* (Vokietijos Federacinė Respublika) ginčą dėl Federalinės tinklų agentūros (*Bundesnetzagentur*, toliau – Agentūra) sprendimo laikinai patvirtinti *Vodafone* skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose tarifus.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Pagrindų direktyva

3 Pagrindų direktyvos 38 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Priemonės, galinčios daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, <...> [apima] priemon[e]s, darančiа[s] didelį poveikį operatoriams ar paslaugų gavėjams kitose valstybėse narėse, įskaitant *inter alia* priemones, turinčias įtakos paslaugų gavėjų [vartotojų] kainoms kitose valstybėse narėse; <...>“

4 Pagrindų direktyvos 1 straipsnyje apibrėžti jos tikslai ir taikymo sritis. Šio straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Ši direktyva nustato elektroninių ryšių paslaugų, elektroninių ryšių tinklų, susijusių priemonių ir susijusių paslaugų reguliavimo suderintą sistemą. Ji nustato nacionalinių reguliavimo institucijų [(toliau – NRI)] užduotis ir procedūras, kurios užtikrintų, kad reguliavimo sistema būtų suderintai taikoma visoje Bendrijoje.“

5 Pagrindų direktyvos 2 straipsnio l punkte išvardijamos „specifinės [specialios] direktyvos“, į kurias Pagrindų direktyvoje pateikiama nuoroda: 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva) (OL L 108, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 337), 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų (Prieigos direktyva) (OL L 108, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 323), 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų direktyva) (OL L 108, p. 51; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 367) ir 1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/66/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos telekomunikacijų sektoriuje (OL L 24, 1998, p. 1).

6 Pagrindų direktyvos 6 straipsnyje „Konsultacijų ir skaidrumo mechanizmas“ iš esmės numatyta, kad tais atvejais, kai NRI pagal Pagrindų direktyvą ar specialias direktyvas ketina taikyti priemones, darančias didelį poveikį atitinkamai rinkai, jos suinteresuotosioms šalims suteikia galimybę pateikti pastabas dėl planuojamų priemonių.

7 Pagrindų direktyvos 7 straipsnyje „Elektroninių ryšių vidaus rinkos stiprinimas“ nustatyta:

„1. Atlikdamos savo užduotis pagal šią direktyvą ir specifines [specialias] direktyvas, [NRI] kuo labiau atsižvelgia į 8 straipsnyje nustatytus tikslus, įskaitant ir tai, kiek jie susiję su vidaus rinkos veikimu.

2. [NRI] prisideda prie vidaus rinkos plėtros skaidriai bendradarbiaudamos viena su kita ir su Komisija, kad visose valstybėse narėse šios direktyvos ir specifinių [specialių] direktyvų nuostatos būtų taikomos nuosekliai. <...>

3. Be 6 straipsnyje nurodytų konsultacijų, kai [NRI] ketina imtis priemonės:

a) kuriai taikomas šios direktyvos 15 ar 16 straipsnis, [Prieigos direktyvos] 5 ar 8 straipsnis ar [Universaliųjų paslaugų direktyvos] 16 straipsnis ir

b) kuri daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai,

ji tuo pat metu priemonės projektą padaro prieinamą Komisijai ir [NRI] kitose valstybėse narėse kartu <...> nurodydama, kuo priemonė yra paremta, ir apie ją praneša Komisijai bei kitoms [NRI]. [NRI] ir Komisija pastabas atitinkamai [NRI] gali pateikti ne vėliau kaip per mėnesį ar per 6 straipsnyje nurodytą laikotarpį, jei jis yra ilgesnis. Vieno mėnesio termino pratęsti negalima.

<...>

5. Atitinkama [NRI] su didžiausiu atidumu [kuo labiau] atsižvelgia į [kitų] [NRI] ir Komisijos pastabas ir po to, išskyrus atvejus, kai taikoma šio straipsnio 4 dalis, gali priimti planuojamą priemonę, o tai padariusi [apie] ją praneša Komisijai.

<...>“

8 Pagrindų direktyvos 8 straipsnio „Politikos tikslai ir reguliavimo principai“ 3 dalyje nurodyta:

„[NRI] prisideda prie vidaus rinkos plėtros, *inter alia*:

<...>

d) skaidriai bendradarbiaudamos tarpusavyje ir su Komisija, kad būtų sukurta nuosekli reguliavimo politika [praktika] ir nuosekliai taikoma ši direktyva ir specifinės [specialios] direktyvos.“

9 Pagrindų direktyvos 14 straipsnyje „Įmonės, turinčios didelę įtaką rinkoje“ nurodyti kriterijai, leidžiantys [NRI] nustatyti, kad konkretus operatorius turi didelę įtaką rinkoje.

10 Pagrindų direktyvos 16 straipsnyje „Rinkos analizės tvarka“ numatyta:

„<...>

2. Tais atvejais, kai pagal [Universaliųjų paslaugų direktyvos] 16, 17, 18 ar 19 straipsnius arba [Prieigos direktyvos] 7 ar 8 straipsnius reikalaujama, kad [NRI] nustatytų, ar įmonėms reikia skirti, palikti galioti, pakeisti ar panaikinti įpareigojimus, ji, remdamasi šio straipsnio 1 dalyje nurodyta analize, turi nustatyti, ar konkurencija atitinkamoje rinkoje yra veiksminga.

<...>

4. Jei [NRI] nustato, kad atitinkamoje rinkoje nėra veiksmingos konkurencijos, ji pagal 14 straipsnį nustato įmones, turinčias didelę įtaką toje rinkoje, ir joms nustato atitinkamus specifinius šio straipsnio 2 dalyje minėtus reglamentuojančio pobūdžio įpareigojimus arba, jei jie jau nustatyti, juos palieka ar iš dalies pakeičia.

<...>

6. Pagal šio straipsnio 3, 4 ir 5 dalis taikant priemones laikomasi 6 ir 7 straipsniuose nurodytos tvarkos.“

11 Pagrindų direktyvos 19 straipsnio „Suderinimo procedūros“ 1 dalyje nustatyta:

„Kai Komisija <...> valstybėms narė[m]s išleidžia rekomendacijas dėl šios direktyvos ir specifinių [specialių] direktyvų nuostatų suderinto taikymo, kad būtų galima pasiekti 8 straipsnyje nustatytus tikslus, valstybės narės užtikrina, kad [NRI], atlikdamos savo pareigas, su didžiausiu atidumu [kuo labiau] atsižvelgtų į tas rekomendacijas. Jei [NRI] nusprendžia rekomendacijų nesilaikyti, ji apie tai praneša Komisijai, pagrįsdama savo poziciją.“

Prieigos direktyva

12 Prieigos direktyvos 13 ir 20 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(13) <...> Siekdama garantuoti, kad rinkos dalyviams panašiomis aplinkybėmis įvairiose valstybėse narėse būtų taikomas panašus režimas, Komisija turėtų sugebėti užtikrinti suderintą šios direktyvos nuostatų taikymą. [NRI] ir nacionalinės institucijos, kurioms pavesta įgyvendinti konkurencijos įstatymus, turėtų atitinkamais atvejais koordinuoti savo veiksmus siekdamos, kad būtų taikoma pati tinkamiausia priemonė. <...>

<...>

(20) Jei tam tikros rinkos analizė rodo, kad konkurencija joje yra neveiksminga, gali reikėti taikyti kainų kontrolę. Reguliavimo priemonės gali būti palyginti švelnios, kaip pavyzdžiui, įpareigojimas, kad kainos už operatoriaus pasirinkimą būtų pagrįstai nustatytos <...>, arba daug griežtesnės, kaip, pavyzdžiui, įpareigojimas, kad kainos būtų nustatomos pagal sąnaudas ir būtų pagal jas visiškai pateisinamos, kai konkurencija nėra pakankamai stipri ir negali užkirsti kelio per didelėms kainoms. <...>“

13 Šios direktyvos 1 straipsnio „Taikymo sritis ir tikslas“ 1 dalyje numatyta:

„Pagal [Pagrindų direktyvą] ši direktyva derina būdus, kuriais valstybės narės reguliuoja elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimą ir prieigą prie jų. Tikslas – pagal vidaus rinkos principus nustatyti tinklų ir paslaugų teikėjų tarpusavio santykių reguliavimo sistemą, kuri sukurtų subalansuotą konkurenciją, elektroninių ryšių paslaugų sąveiką ir teiktų vartotojams naudą.“

14 Šios direktyvos 2 straipsnio a ir b punktuose pateiktos sąvokų „prieiga“ ir „sujungimas“ apibrėžtys. Sujungimas yra „fizinis ar loginis viešųjų ryšių tinklų, naudojamų tos pačios ar kitos įmonės, sujungimas, kad vienos įmonės paslaugų gavėjai galėtų naudotis tarpusavio ryšiu ar ryšiu su kitos įmonės paslaugų gavėjais arba kitos įmonės teikiamomis prieigos paslaugomis. <...> Sujungimas yra speciali prieigos rūšis tarp viešųjų tinklų operatorių“.

15 Prieigos direktyvos 8 straipsnyje „Įpareigojimų nustatymas, keitimas ar panaikinimas“ nustatyta:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad [NRI] turėtų įgaliojimus nustatyti 9–13 straipsniuose nurodytus įpareigojimus.

2. Kai, atlikus rinkos analizę pagal [Pagrindų direktyvos] 16 straipsnį, nustatoma, kad operatorius turi didelę įtaką tam tikroje rinkoje, [NRI] atitinkamai skiria šios direktyvos 9–13 straipsniuose nurodytus įpareigojimus.

<...>

4. Pagal šį straipsnį nustatyti įpareigojimai turi būti pagrįsti nustatytos problemos pobūdžiu, turi būti proporcingi ir pateisinami atsižvelgiant į [Pagrindų direktyvos] 8 straipsnyje nustatytus tikslus. Tokius įpareigojimus galima skirti tik po įvykusių pagal tos direktyvos 6 ir 7 straipsnius konsultacijų.

<...>“

16 Prieigos direktyvos 13 straipsnyje „Kainų kontrolės ir sąnaudų apskaitos įpareigojimas“ numatyta:

„1. „[NRI] pagal 8 straipsnio nuostatas gali nustatyti įpareigojimus, susijusius su sąnaudų padengimu ir kainų kontrole, įskaitant reikalavimus, kad kainos būtų pagrįstos sąnaudomis, ir reikalavimus dėl sąnaudų apskaitos sistemų, reikalavimus, susijusius su konkrečiu sujungimo ir (arba) prieigos tipu, kai rinkos analizė rodo, kad veiksmingos konkurencijos nebuvimas reiškia, jog atitinkamas operatorius gali išlaikyti pernelyg dideles kainas ar daryti kainų spaudimą, tuo darant žalą galutiniams paslaugų gavėjams. [NRI] atsižvelgia į operatoriaus investicijas, tam tikrą pagrįstą panaudoto kapitalo grąžos normą ir investicijų riziką.

2. [NRI] užtikrina, kad privalomai nustatytas sąnaudų padengimo mechanizmas ar kainų nustatymo metodika tarnautų veiklos efektyvumo bei subalansuotos konkurencijos skatinimui ir kiek įmanoma padidintų vartotojams teikiamą naudą. [NRI] taip pat gali atsižvelgti į kainas, siūlomas palyginamose konkurencingose rinkose.

3. Kai operatorius įpareigojamas kainas pagrįsti sąnaudomis, prievolė įrodyti, kad kainos nustatytos pagal sąnaudas ir pagrįstą investicijų grąžos normą, tenka atitinkamam operatoriui. Siekdama apskaičiuoti veiksmingų [veiksmingo] paslaugų teikimo sąnaudas, [NRI] gali taikyti sąnaudų apskaitos metodus nepriklausomai nuo įmonės taikomų metodų. [NRI] gali reikalauti, kad operatorius visiškai pagrįstų savo kainas, ir prireikus gali reikalauti kainas koreguoti.

<...>“

Vokietijos teisė

17 2004 m. birželio 22 d. Telekomunikacijų įstatymo (*Telekommunikationsgesetz*) (*BGBl*. 2004 I, p. 1190), iš dalies pakeisto 2010 m. vasario 17 d. įstatymu (*BGBl*. 2010 I, p. 78, toliau – Telekomunikacijų įstatymas), 12 straipsnyje numatyta:

„(1) [Agentūra] suinteresuotosioms šalims suteikia galimybę per nustatytą terminą pateikti pastabas dėl išvadų projekto pagal 10 ir 11 straipsnius. <...>

(2) Jei 10 straipsnio 3 dalyje ir 11 straipsnio 3 dalyje pagal šį straipsnį numatyta pateikti projektą, taikoma tokia procedūra:

1. Įvykdžiusi 1 dalyje nurodytą procedūrą, [Agentūra] išvadų projektą pagal 10 ir 11 straipsnius su pagrindimu pateikia Komisijai ir kartu kitų valstybių narių [NRI] ir apie tai praneša Komisijai ir kitoms [NRI]. Išvadų pagal 10 ir 11 straipsnius [Agentūra] negali teikti nepraėjus vienam mėnesiui arba nepasibaigus pagal 1 dalį nustatytam ilgesniam terminui.

2. Laikydamasi 1 punkto [Agentūra] turi kuo labiau atsižvelgti į Komisijos ir kitų [NRI] pastabas. Pagal tai parengtą projektą ji perduoda Komisijai.

<...>

4. Išimtinėmis aplinkybėmis, kai [Agentūra] mano, kad, nukrypstant nuo 1 dalyje ir 1–3 punktuose numatytų procedūrų, reikia skubiai veikti siekiant užtikrinti konkurenciją ir apsaugoti paslaugų gavėjų interesus, ji gali nedelsdama imtis tinkamų laikinų priemonių. Apie tokias priemones ji nedelsdama praneša Komisijai ir kitoms [NRI] ir kartu išsamiai nurodo priežastis. Sprendimą tokias priemones taikyti nuolat ar pratęsti jų galiojimo laiką [Agentūra] priima pagal 1 dalies ir 1–3 punktų nuostatas.“

18 Šio įstatymo 13 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Jeigu remdamasi pagal 11 straipsnį atlikta rinkos analize [Agentūra] nustato, pakeičia, palieka galioti ar panaikina įpareigojimus pagal <...> 30 <...> straipsn[į] (reguliavimo potvarkis), atitinkamai taikoma 12 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies 1, 2 ir 4 punktuose numatyta procedūra, jei priemonė daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai. <...>“

19 Minėto įstatymo 30 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Nepažeidžiant tolesnių dalių nuostatų, viešojo telekomunikacijų tinklo operatoriui, turinčiam didelę įtaką rinkoje, pagal 21 straipsnį nurodytų teikti prieigos paslaugų tarifus turi patvirtinti [Agentūra] pagal 31 straipsnį. <...>“

20 Telekomunikacijų įstatymo 31 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Tarifai, kurie pagal 30 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį <...> turi būti patvirtinti, gali būti patvirtinti, jei jie neviršija efektyvaus paslaugų teikimo išlaidų. <...>“

21 Šio įstatymo 35 straipsnio 3 dalyje numatyta:

„Tarifai patvirtinami visiškai arba iš dalies, jei jie pagal 2 dalį atitinka 28 ir 31 straipsnių reikalavimus ir nėra atmetimo pagrindų pagal antrą ar trečią sakinius. <...>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

22 *Vodafone* yra bendrovė, eksploatuojanti judriojo ryšio tinklus, sujungtus su kitų operatorių telekomunikacijų tinklais. Per ankstesnę procedūrą nei ta, dėl kurios vyksta ginčas pagrindinėje byloje, Agentūra pripažino *Vodafone* operatore, turinčia didelę įtaką judriojo telefono ryšio rinkoje, ir nustatė, kad turi būti tvirtinami šios bendrovės skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose tarifai.

23 2010 m. rugsėjo mėn. *Vodafone* paprašė Agentūros patvirtinti tarifus laikotarpiui, kurio pradžia – 2010 m. gruodžio 1 d. Kadangi Agentūra ketino šiuo klausimu pradėti konsultacijų ir konsolidavimo procedūras, numatytas atitinkamai Pagrindų direktyvos 6 ir 7 straipsniuose, 2010 m. lapkričio 30 d.

sprendimu ji laikinai patvirtino šiuos tarifus. Kai minėtos procedūros buvo užbaigtos, Agentūra 2011 m. vasario 24 d. sprendimu galutinai patvirtino šiuos tarifus atgaline data nuo 2010 m. gruodžio 1 d. iki 2012 m. lapkričio 30 d.

24 *Vodafone* apskundė 2010 m. lapkričio 30 d. sprendimą *Verwaltungsgericht Köln* (Kelno administracinis teismas) motyvuodama tuo, kad sprendimas neturi teisinio pagrindo, nes konsolidavimo procedūra, šios bendrovės nuomone, prieš tvirtinant tarifus neturi būti vykdoma. 2012 m. rugsėjo 19 d. sprendimu tas teismas, pirma, atmetė bendrovės *Vodafone* reikalavimą dėl panaikinimo kaip nepriimtiną, nes ginčijamas sprendimas neteko savo dalyko, antra, atmetė papildomą *Vodafone* reikalavimą dėl minėto sprendimo neteisėtumo pripažinimo.

25 Dėl to sprendimo *Vodafone* pateikė kasacinį skundą *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis vyriausiasis administracinis teismas); šiame skunde ji reikalauja pripažinti 2010 m. lapkričio 30 d. sprendimą neteisėtu. Pastarasis teismas šiuo klausimu nurodo, kad net jei nebeliko 2010 m. lapkričio 30 d. sprendimo dalyko, *Vodafone* išlaiko teisėtą interesą, kad sprendimas būtų pripažintas neteisėtu, nes gali būti, jog Agentūra ateityje imsis tokių veiksmų, kokius dabar ginčija ši bendrovė.

26 Dėl bylos esmės *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis vyriausiasis administracinis teismas) nurodo, kad vertinant vien pagal Vokietijos teisę bendrovės *Vodafone* skundas turėtų būti tenkinamas. Kadangi Telekomunikacijų įstatyme nenumatyta, jog konsolidavimo procedūra gali būti pradėta prieš tvirtinant tarifus, laikinas tarifų tvirtinimas, skirtas trūkumams, susijusiems su pavėluotu galutinio sprendimo priėmimu po tokios procedūros, pašalinti, negalimas.

27 Vis dėlto tam teismui kyla klausimas dėl Vokietijos teisės atitikties Sąjungos teisei. Jis pažymi, kad, atsižvelgiant į Telekomunikacijų įstatymo 12 straipsnio 2 dalį, 31 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį ir 35 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį, taip pat į Pagrindų direktyvos 7 straipsnio 3 dalį ir Prieigos direktyvos 8 ir 13 straipsnius, galima teigti, jog Agentūra, prieš tvirtindama tarifus, turi atlikti konsolidavimo procedūrą, nes toks tvirtinimas gali patekti į Prieigos direktyvos 13 straipsnio 1 dalyje nurodytą „įpareigojimų, susijusių su sąnaudų padengimu ir kainų kontrole, įskaitant reikalavimus, kad kainos būtų pagrįstos sąnaudomis“, sąvoką ir bendrai daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.

28 Tačiau minėtas teismas mano, kad lieka abejonių dėl tokio aiškinimo teisingumo. Jo teigimu, Sąjungos teisėje nėra jokių detalių nuostatų, kaip vykdyti kainų kontrolę ar kokius kriterijus taikyti tarifų srityje. Pagal Prieigos direktyvos 13 straipsnį leidžiama, kad tarifų reglamentavimo organizavimo klausimą iš esmės reguliuotų nacionalinė teisė. Nagrinėjamu atveju Telekomunikacijų įstatymu buvo nustatyta procedūra iš dviejų etapų, iš kurių tik pirmasis, susijęs su abstrakčiu įpareigojimu kainas pagrįsti sąnaudomis, o ne konkrečių tarifų nustatymu, patenka į šio straipsnio taikymo sritį. Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, šio straipsnio 3 dalis galėtų būti suprantama taip, kad ir Sąjungos teisėje įtvirtinta kelių pakopų tarifų reguliavimo sistema. Tiesioginis Komisijos dalyvavimas nustatant konkrečius tarifus taip pat galėtų būti vertinamas kaip prieštaraujantis subsidiarumo ir proporcingumo principams.

29 Šiomis aplinkybėmis *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis vyriausiasis administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar [Pagrindų direktyvos] 7 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad [NRI], kuri įpareigojo operatorių, turintį didelę įtaką rinkoje, teikti skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose paslaugas ir nustatė, kad šių paslaugų tarifai turi būti tvirtinami laikantis [šioje nuostatoje] numatytos procedūros, privalo iš naujo vykdyti [šią procedūrą] prieš atliekant kiekvieną konkrečiai prašomų tarifų patvirtinimą?“

Dėl prejudicinio klausimo

30 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Pagrindų direktyvos 7 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad tuo atveju, kai NRI įpareigojo operatorių, kuris buvo pripažintas turinčiu didelę įtaką rinkoje, teikti skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose paslaugas ir nustatė, kad šių paslaugų tarifai turi būti tvirtinami užbaigus šioje nuostatoje numatytą procedūrą, ši NRI privalo iš naujo vykdyti šią procedūrą prieš atliekant kiekvieną šių operatoriaus tarifų patvirtinimą.

31 Minėtoje nuostatoje numatyta, kad tuo atveju, kai NRI ketina imtis priemonės, kuriai taikomas Pagrindų direktyvos 16 straipsnis arba Prieigos direktyvos 8 straipsnis ir kuri daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, ji priemonės projektą padaro prieinamą Komisijai ir kitoms NRI, kartu nurodo, kuo priemonė yra paremta, ir apie ją praneša Komisijai ir kitoms NRI.

32 Remiantis Pagrindų direktyvos 16 straipsnio 2 dalimi, tais atvejais, kai visų pirma pagal Prieigos direktyvos 8 straipsnį reikalaujama, kad NRI nustatytų, ar įmonėms reikia skirti, palikti galioti, pakeisti ar panaikinti įpareigojimus, ji, remdamasi šio 16 straipsnio 1 dalyje nurodyta rinkos analize, nustato, ar konkurencija atitinkamoje rinkoje yra veiksminga. Minėto 16 straipsnio 4 dalyje nurodyta: jei NRI nustato, kad atitinkamoje rinkoje nėra veiksmingos konkurencijos, ji identifikuoja įmones, turinčias didelę įtaką toje rinkoje, ir joms nustato specialius, be kita ko, Prieigos direktyvos 8 straipsnyje nurodytus reglamentuojamojo pobūdžio įpareigojimus arba, jei jie jau nustatyti, juos palieka ar iš dalies pakeičia. To paties 16 straipsnio 6 dalyje nurodyta, kad pagal šio straipsnio 4 dalį priimamoms priemonėms taikoma, be kita ko, Pagrindų direktyvos 7 straipsnyje numatyta konsolidavimo procedūra.

33 Prieigos direktyvos 8 straipsnio 2 dalyje numatyta: kai, atlikus rinkos analizę pagal Pagrindų direktyvos 16 straipsnį, nustatoma, kad operatorius turi didelę įtaką tam tikroje rinkoje, NRI jam atitinkamai skiria šios Prieigos direktyvos 9–13 straipsniuose nurodytus įpareigojimus. Be to, šio 8 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad pagal šį straipsnį nustatomus įpareigojimus galima skirti tik po konsultacijų, numatytų, be kita ko, Pagrindų direktyvos 7 straipsnyje.

34 Prieigos direktyvos 13 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad NRI pagal tos pačios direktyvos 8 straipsnio nuostatas konkretiems sujungimo ir (arba) prieigos tipams gali nustatyti įpareigojimus, susijusius su sąnaudų padengimu ir kainų kontrole, įskaitant reikalavimus, kad kainos būtų pagrįstos sąnaudomis, ir reikalavimus dėl sąnaudų apskaitos sistemų, kai rinkos analizė rodo, kad nesant veiksmingos konkurencijos atitinkamas operatorius galutinių paslaugų gavėjų nenaudai gali išlaikyti pernelyg dideles kainas ar taikyti kainų spaudimą.

35 Iš Pagrindų direktyvos 7 straipsnio 3 dalies ir 16 straipsnio 4 dalies bei Prieigos direktyvos 8 straipsnio 2 dalies ir 13 straipsnio 1 dalies matyti, kad ketindama dėl operatoriaus, pripažinto turinčiu didelę įtaką tam tikroje rinkoje, priimti priemonę, kuria „konkretiems sujungimo ir (arba) prieigos tipams“ nustatomi „įpareigojim[ai], susij[ę] su sąnaudų padengimu ir kainų kontrole, įskaitant reikalavimus, kad kainos būtų pagrįstos sąnaudomis, ir reikalavimus dėl sąnaudų apskaitos sistemų“, ir kuri daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, NRI turi atlikti 7 straipsnio 3 dalyje numatytą konsolidavimo procedūrą.

36 Šiuo atžvilgiu nesvarbu, kad ši procedūra jau buvo atliekama anksčiau, pagal Pagrindų direktyvos 16 straipsnį vykdant rinkos analizės procedūrą, kurią užbaigus atitinkamam operatoriui jau galėjo būti nustatyta įpareigojimų, nes šio 16 straipsnio 2 dalyje numatant, kad NRI gali turėti nustatyti, ar įmonėms reikia „skirti, palikti galioti, pakeisti ar panaikinti“ įpareigojimus, numatytus, be kita ko, Prieigos direktyvos 8 straipsnyje, Pagrindų direktyvoje aiškiai nustatoma, kad dėl to paties įpareigojimo gali būti vykdomos kelios konsolidavimo procedūros, kurias užbaigus šis įpareigojimas gali būti skirtas, paliktas galioti, pakeistas ar panaikintas.

37 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad tuo metu, kai buvo priimtas 2010 m. lapkričio 30 d. sprendimas, Agentūra bendrovę *Vodafone* buvo pripažinusi operatore, turinčia didelę įtaką judriojo telefono ryšio rinkoje, kaip tai suprantama pagal Pagrindų direktyvos 14 straipsnį. Taigi, siekiant atsakyti į pateiktą klausimą, lieka nustatyti, ar skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose tarifų tvirtinimui, kaip antai nagrinėjamam pagrindinėje byloje, taikomos Pagrindų direktyvos 7 straipsnio 3 dalies a punkte numatytos priemonės ir ar toks tvirtinimas gali daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, kaip tai suprantama pagal Pagrindų direktyvos 7 straipsnio 3 dalies b punktą.

38 Pirmiausia dėl to, ar skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose tarifų tvirtinimui taikomos Pagrindų direktyvos 7 straipsnio 3 dalies a punkte numatytos priemonės, primintina, kad šis punktas turi būti nagrinėjamas kartu su Prieigos direktyvos 8 straipsnio 2 dalimi ir 13 straipsnio 1 dalimi ir kad iš bendro šių nuostatų nagrinėjimo matyti, jog toks tvirtinimas patenka į šio 7 straipsnio 3 dalies a punkto taikymo sritį, jeigu jis susijęs su Prieigos direktyvos 13 straipsnio 1 dalyje nurodytais „konkre[tiems] sujungimo ir (arba) prieigos tip[ams]“ nustatytais „įpareigojim[ais], susij[usiais] su sąnaudų padengimu ir kainų kontrole, įskaitant reikalavimus, kad kainos būtų pagrįstos sąnaudomis, ir reikalavimus dėl sąnaudų apskaitos sistemų“.

39 Šiuo klausimu konstatuotina, kad, nors sąvokos „prieiga“ ir „sujungimas“ apibrėžtos atitinkamai Prieigos direktyvos 2 straipsnio a ir b punktuose, jokioje šios direktyvos nuostatoje nepaaiškinta, kaip reikia suprasti minėto 13 straipsnio 1 dalyje esančią frazę „konkre[tiems] sujungimo ir (arba) prieigos tip[ams]“ nustatyti „įpareigojim[ai], susij[ę] su sąnaudų padengimu ir kainų kontrole, įskaitant reikalavimus, kad kainos būtų pagrįstos sąnaudomis, ir reikalavimus dėl sąnaudų apskaitos sistemų“.

40 Todėl, siekiant išaiškinti šią frazę, reikia atsižvelgti ne tik į joje vartojamus terminus, bet ir į jos kontekstą ir teisės akto, kurio dalis ji yra, tikslus (šiuo klausimu žr. Sprendimo *The Number (UK) ir Conduit Enterprises*, C-16/10, EU:C:2011:92, 28 punktą ir Sprendimo *KPN*, C-85/14, EU:C:2015:610, 33 punktą).

41 Kalbant apie šios frazės tekstą pirmiausia pažymėtina, kad iš Prieigos direktyvos 13 straipsnio 1 dalyje vartojamo žodžio „įskaitant“ matyti, jog „reikalavim[ai], kad kainos būtų pagrįstos sąnaudomis“, yra tik šioje nuostatoje nurodytų „įpareigojim[ų], susij[usių] su sąnaudų padengimu ir kainų kontrole“, pavyzdžiai. Todėl iškart reikia atmesti *Vodafone* argumentą, kad skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose tarifų tvirtinimui netaikomos Prieigos direktyvos 13 straipsnio 1 dalyje, taigi, ir tos pačios direktyvos 8 straipsnio 2 dalyje bei Pagrindų direktyvos 7 straipsnio 3 dalies a punkte numatytos priemonės, nes tai nėra „įpareigojimas, susijęs su sąnaudų padengimu“.

42 Toliau konstatuotina, kad sąvoka „įpareigojim[ai], susij[ę] su <...> kainų kontrole“, yra plati ir kad, atsižvelgiant į įprastą joje vartojamų žodžių prasmę, ji būtinai apima tokią priemonę kaip skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose tarifų tvirtinimas, nes tokia konkrečiam operatoriui skirta priemonė, įgyvendinama prieš pradedant taikyti atitinkamus tarifus, pagal savo pobūdį yra kainų kontrolės priemonė.

43 Galiausiai iš Prieigos direktyvos 13 straipsnio 1 dalies teksto taip pat matyti, kad jame nurodyti „įpareigojim[ai], susij[ę] su <...> kainų kontrole“, turi būti susiję su „konkreč[iais] sujungimo ir (arba) prieigos tip[ais]“. Viena vertus, Prieigos direktyvos 2 straipsnio b punkte sujungimas apibrėžtas kaip „fizinis ar loginis viešųjų ryšių tinklų, naudojamų tos pačios ar kitos įmonės, sujungimas, kad vienos įmonės paslaugų gavėjai galėtų naudotis tarpusavio ryšiu ar ryšiu su kitos įmonės paslaugų gavėjais“. Kita vertus, remiantis Komisijos Teisingumo Teismui pateiktomis pastabomis, skambučių užbaigimas judriojo ryšio tinkluose yra paslauga, leidžianti telefono skambučiui pasiekti norimą abonentą. Tai būtinai reiškia, kad skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose tarifų tvirtinimas susijęs su „konkreč[iais] sujungimo ir (arba) prieigos tip[ais]“, kaip tai suprantama pagal Prieigos direktyvos 13 straipsnio 1 dalį.

44 Taigi iš pastarosios nuostatos teksto matyti, kad skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose tarifų tvirtinimas susijęs su toje nuostatoje nurodytais kainų kontrolės įpareigojimais, kuriuos NRI, remdamosi Prieigos direktyvos 8 straipsnio 2 dalimi, turi teisę nustatyti operatoriui, turinčiam didelę įtaką judriojo telefono ryšio rinkoje, ir kurie, jeigu ketinama juos nustatyti ir jeigu jie galėtų daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, pagal šio 8 straipsnio 4 dalį gali būti nustatomi tik užbaigus Pagrindų direktyvos 7 straipsnyje numatytą procedūrą.

45 Tokį Prieigos direktyvos 13 straipsnio 1 dalies aiškinimą patvirtina šios nuostatos kontekstas. Iš tiesų, be minėto 13 straipsnio pavadinimo, kuriame aiškiai nurodyta „kainų kontrolė“, šio straipsnio 2 dalyje, be kita ko, daroma nuoroda į NRI „privalomai nustatyt[as] <...> kainų nustatymo metodik[as]“. Be to, Prieigos direktyvos 20 konstatuojamojoje dalyje iš esmės nurodyta, kad atliekant kainų kontrolę „[r]eguliavimo priemonės gali būti palyginti švelnios <...> arba daug griežtesnės <...>“. Pagrindų direktyvos 16 straipsnio 4 dalyje, siejamoje su šio straipsnio 2 dalimi, irgi daroma nuoroda į „atitinkamus specifinius [specialius] <...> reglamentuoja[mojo] pobūdžio įpareigojimus“, nurodytus, be kita ko, Prieigos direktyvos 8 straipsnyje.

46 Taigi ir Prieigos direktyvoje, ir Pagrindų direktyvoje nustatyta, kad tokie specialūs konkretūs su kainų kontrole susiję įpareigojimai, kaip skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose tarifų tvirtinimas, gali būti susiję su Prieigos direktyvos 13 straipsnio 1 dalyje nurodytais įpareigojimais, kuriuos NRI gali nustatyti didelę įtaką rinkoje turintiems operatoriams.

47 Be to, šio sprendimo 44 punkte pateiktą aiškinimą, viena vertus, patvirtina Prieigos direktyvos tikslai; kaip matyti iš šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies, ja siekiama, be kita ko, suderinti būdus, kuriais valstybės narės reguliuoja prieigą prie elektroninių ryšių tinklų ir jų sujungimą. Šios direktyvos 13 konstatuojamojoje dalyje priminta, kad siekdama garantuoti, jog rinkos dalyviams panašiomis aplinkybėmis įvairiose valstybėse narėse būtų taikomas panašus režimas, Komisija turėtų sugebėti užtikrinti suderintą šios direktyvos nuostatų taikymą, o NRI turėtų koordinuoti savo veiksmus siekdamos, kad būtų taikoma pati tinkamiausia priemonė.

48 Kita vertus, Pagrindų direktyvos 1 straipsnio 1 dalyje analogiškai nurodyta, kad šios direktyvos tikslas, be kita ko, yra nustatyti procedūras, kurios užtikrintų, kad reguliavimo sistema būtų suderintai taikoma visoje Europos Sąjungoje. Iš Pagrindų direktyvos 7 straipsnio 2 dalies matyti, kad šio straipsnio, beje, pavadinto „Elektroninių ryšių vidaus rinkos stiprinimas“, 3 dalyje numatytos procedūros tikslas – sudaryti sąlygas NRI prisidėti prie vidaus rinkos plėtros skaidriai bendradarbiaujant vienoms su kitomis ir su Komisija, kad visose valstybėse narėse šios direktyvos ir specialių direktyvų nuostatos būtų taikomos nuosekliai. Be to, ši NRI ir Komisijos skaidraus bendradarbiavimo pareiga NRI aiškiai nustatyta Pagrindų direktyvos 8 straipsnio 3 dalies d punkte: jame priduriama, kad šiuo bendradarbiavimu taip pat turi būti siekiama sukurti nuoseklią reguliavimo praktiką.

49 Remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodytais Agentūros paaiškinimais ir Komisijos Teisingumo Teismui pateiktomis pastabomis, skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose tarifų tvirtinimu, kaip antai nagrinėjamu pagrindinėje byloje, siekiama įgyvendinti ankstesniame sprendime apibrėžtus abstrakčius įpareigojimus, todėl šis tvirtinimas daro konkretų tiesioginį poveikį rinkai, būtent reguliuojamoms įmonėms, taip pat prieigos prašantiems subjektams, kurie kreipiasi į jas, kiek tai susiję su sąnaudomis ir konkurencingumu. Be to, kaip pažymi Komisija, veiksmingas tokių abstrakčių įpareigojimų taikymas, kurį leidžia toks tvirtinimas, gali lemti didelius skirtumus vertinant skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose tarifų reguliavimą.

50 Šiomis aplinkybėmis visi Pagrindų direktyva ir Prieigos direktyva siekiami suderinimo, koordinavimo, bendradarbiavimo ir skaidrumo tikslai, skirti elektroninių ryšių vidaus rinkai sustiprinti, liktų nepasiekti, jeigu tokiam tvirtinimui būtų netaikoma Pagrindų direktyvos 7 straipsnio 3 dalyje numatyta procedūra.

51 Taip pat pažymėtina, kad nei nagrinėjamų nuostatų tekstas, nei Prieigos direktyvos ar Pagrindų direktyvos bendra struktūra, nei jų siekiami tikslai neleidžia manyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino, kaip tvirtina *Vodafone* ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, Prieigos direktyvos 13 straipsnio 1 dalyje nurodytus kainų kontrolės įpareigojimus suskirstyti į vadinamąsias bazines, pagrindines ar reguliavimo priemones, kurioms turėtų būti taikoma Pagrindų direktyvos 7 straipsnio 3 dalyje numatyta procedūra, ir į tų įpareigojimų vadinamąsias įgyvendinimo priemones, kurioms minėta procedūra galėtų būti netaikoma.

52 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad ne NRI vykstančios procedūros pobūdis, o pats priemonės, kurios NRI ketina imtis, tikslas ir poveikis, kurį ji gali daryti valstybių narių tarpusavio prekybai, yra lemiami vertinant, ar šiai priemonei taikoma Pagrindų direktyvos 7 straipsnio 3 dalyje numatyta procedūra (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej ir Telefonia Dialog*, C-3/14, EU:C:2015:232, 34 punktą).

53 Taip pat, be to, kad dėl tokio atskyrimo gali likti nepasiekti šio sprendimo 47 ir 48 punktuose priminti Pagrindų direktyvos ir Prieigos direktyvos tikslai, jeigu toks atskyrimas galėtų lemti skirtingą panašių situacijų teisinį vertinimą, nė vienas argumentas, kuriuo pritariama tokiam atskyrimui, negalėtų būti grindžiamas Prieigos direktyvos 13 straipsnio 3 dalimi, nes iš jos vienareikšmiškai aišku, kad ši nuostata skirta tik tiems atvejams, kai įmonei nustatytas įpareigojimas kainas pagrįsti sąnaudomis, t. y. įpareigojimas, kuris, kaip buvo konstatuota šio sprendimo 41 punkte, yra tik vienas iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytų įpareigojimų pavyzdžių.

54 Be to, konstatuotina, kad šio sprendimo 44 punkte pateiktas aiškinimas negali būti laikomas prieštaraujančiu subsidiarumo ir proporcingumo principams, nes toks aiškinimas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, reikštų „tiesioginį Komisijos įtraukimą nustatant konkrečius tarifus“, kadangi akivaizdu, jog nei nagrinėjama procedūra, nei šiuo aiškinimu Komisijai nesuteikiama tokių įgaliojimų tvirtinti elektroninių ryšių paslaugų tarifus.

55 Antra, kalbant apie tai, ar skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose tarifų tvirtinimas daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, kaip tai suprantama pagal Pagrindų direktyvos 7 straipsnio 3 dalies b punktą, primintina, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką NRI planuojama priimti priemonė daro tokį poveikį, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, jeigu ji gali tiesiogiai ar netiesiogiai, realiai ar potencialiai daryti nemažą įtaką tokiai prekybai (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej ir Telefonia Dialog*, C-3/14, EU:C:2015:232, 49–54 ir 59 punktus). Be to, Pagrindų direktyvos 38 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad priemonės, galinčios daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, be kita ko, apima priemones, turinčias įtakos vartotojų kainoms kitose valstybėse narėse.

56 Šiuo atveju iš Agentūros pozicijos, kaip ji apibrėžta prašyme priimti prejudicinį sprendimą ir Komisijos Teisingumo Teismui pateiktose pastabose, matyti, kad skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose tarifai atitinka kainas, kurias kitos įmonės, įskaitant kitų valstybių narių įmones, turi mokėti judriojo telefono ryšio operatoriui, turinčiam užbaigti skambučius šiame tinkle, ir kad šie tarifai turi įtakos kainoms, kurias paslaugų gavėjai kitose valstybėse narėse turi mokėti, kai skambina atitinkamo operatoriaus klientams konkrečioje valstybėje narėje, o šie skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose tarifai atsispindi galutinių paslaugų gavėjų skambučių tarifuose.

57 Tokiomis sąlygomis, kurias turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, reikia, atsižvelgiant į tai, kas buvo priminta šio sprendimo 55 punkte, konstatuoti, kad skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose tarifų tvirtinimas daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, kaip tai suprantama pagal Pagrindų direktyvos 7 straipsnio 3 dalies b punktą.

58 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: Pagrindų direktyvos 7 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad tuo atveju, kai NRI įpareigojo operatorių, kuris buvo pripažintas turinčiu didelę įtaką rinkoje, teikti skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose paslaugas

ir nustatė, kad šių paslaugų tarifai turi būti tvirtinami užbaigus šioje nuostatoje numatytą procedūrą, ši NRI privalo iš naujo vykdyti šią procedūrą prieš kiekvieną šių operatoriaus tarifų patvirtinimą, jeigu šis patvirtinimas gali daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

59 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų nacionalinio teismo nagrinėjamoje byloje, išlaidų klausimą turi spręsti prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikęs teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) 7 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad tuo atveju, kai nacionalinė reguliavimo institucija įpareigojo operatorių, kuris buvo pripažintas turinčiu didelę įtaką rinkoje, teikti skambučių užbaigimo judriojo ryšio tinkluose paslaugas ir nustatė, kad šių paslaugų tarifai turi būti tvirtinami užbaigus šioje nuostatoje numatytą procedūrą, ši nacionalinė reguliavimo institucija privalo iš naujo vykdyti šią procedūrą prieš kiekvieną šių operatoriaus tarifų patvirtinimą, jeigu šis patvirtinimas gali daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

Parašai.